

Brigit Landewe blijft vlammen in triatlons

'Supermama' uit Boekelo: Rijssen wel en Holten niet

tekst: Tjerja-Dave Knaken
foto's: archief

De naam van multisporter Brigit Landewe, gerenommeerd atlete uit Boekelo, prijkt op tal van erelijsten. De 44-jarige inwonster van het dorp onder de rook van haar geboortestad Enschede traint hard voor de halve triatlon van Didam, die begin volgende maand wordt gehouden. Ze is dit weekend present tijdens de kwarttriatlon van Rijssen, maar laat het Nederlands Kampioenschap in de tweede week van juli te Holten aan zich voorbijgaan. Ze vindt het te massaal, net als haar partner (en tevens atleet) Jos Keulstra.

Landewe was vorig jaar in Rijssen de snelste dame en verdedigt dit weekend derhalve haar titel. "Ik schat dat ik in Rijssen een keer of vijf heb meegedaan." Meerdere keren schreef ze de kwarttriatlon in de Reggestad op haar naam en

ook zaterdag wil ze gloriëren. Zoals gezegd laat ze het Nederlands Kampioenschap in Holten schieten. "Dit evenement is te massaal geworden. Allerlei startgroepen lopen er tegenwoordig door elkaar, waardoor de gezelligheid volledig

is verdwenen. Jos en ik voelen ons er niet meer thuis."

Jos Keulstra is behalve haar liefhebbende echtgenoot ook haar sportieve steun en toeverlaat. Ze leerden elkaar via de Triatlon Club Twente kennen. "Behalve dat we man en vrouw zijn, trainen we ook samen en gaan we samen naar de wedstrijden. Jos heeft vanmorgen vier maal duizend meter getraind en ik moet dan wel even weten hoe hij het heeft gedaan."

Klasseverschil?

"We zijn van hetzelfde niveau, maar met lopen heb ik hem ingehaald. Hierdoor komen we nu min of meer tegelijkertijd aan. Twee weken geleden in Hengelo was ik zelfs dertig seconden sneller dan Jos. Jazeker, ik let daar wel op."

Op zes minuten

Het moet wel heel raar gaan wil Landewe zaterdag in Rijssen geen prijs pakken en ook in Didam wil ze hoge ogen gooien. Zoals ze dat eerder deze maand deed op de kwarttriatlon in Hengelo te Gelderland, waar de Boekelose atlete haar enige concurrente van betekenis, Saskia Bekhuis, op liefst zes minuten zette.

De wedstrijd in Didam wordt wel bijzonder, vertelt Landewe, want ze loopt er voor het eerst sinds tijden weer een halve triatlon. "Het wordt mijn eerste halve triatlon sinds de geboorte van onze dochter Pien, inmiddels zestien jaar geleden. De laatste jaren heb ik me geworpen op het lopen, maar dat stagneert. Vrouwen gaan trouwens steeds harder lopen. Vooral in de categorie veertig-plus zitten veel goede lopers."

De sport speelt een grote rol in haar bestaan. "Mijn leven staat volledig in het teken van bewegen. Het is het ritme van de dag geworden. Zonder bewegen houd ik het als werkende moeder (Landewe geeft twee dagen per week les op het ROC van Twente, red.) niet vol. Ons oudste kind is zestien, de jongste tweeënhalve en ik moet bekennen dat het wel een beetje te veel begint te worden. Gelukkig kunnen we wat school betreft overleggen met andere ouders over het halen en brengen van de kinderen."

Genetisch materiaal

De kinderen zijn al net zo sportief als hun ouders. Zo schaatst Pien sinds kort in Jong Oranje en begeeft zoon Ynze (twee jaar jonger) zich eveneens op het triatlonpad. Landewe: "Onze kinderen hebben qua conditie allemaal een goede basis en zijn spelenderwijs mee gaan doen. Zelfs onze vakanties richten we zo in; zonder bewegen gaat het niet meer."

Het geheim van *supermama* Landewe zit hem in de trainingsarbeid en de goede verstandhouding hierover met haar man en kinderen. Want het is flink afzien. "Wedstrijdsport is fysiek erg zwaar. Zelfs tijdens mijn vijf zwangerschappen heb ik op hoog niveau doorgetraind. Je voelt zelf wel aan wat wel of niet kan. Dat ik na de bevallingen telkens zo snel terug kwam op mijn oude niveau, komt doordat ik altijd op tempo heb doorgetraind. Er wordt tegenwoordig veel meer gelopen dan vroeger. Voor triatlon geldt dat niet zo, maar lopen is als breedtesport een hype aan het worden. Sporten en een gezin onderhouden is intensief, maar ik probeer het vol te houden totdat de kinderen allemaal het huis uit zijn. En daarna kan ik weer. Veteranensport wordt namelijk steeds belangrijker."

Brigit Landewe